

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 5 AUGUSTUS.

Elke dag levert een nieuw bewijs van de ongenade waarin het zoogezegd liberalismus in België gevallen is. Dit blijkt alweer uit de kiezing die deze week te IJperen heeft plaats gehad.

Te IJperen waar over eenige jaren de liberalen den baas speelden en waar M. A. Vandenpeereboom altijd met zulke overgrote meerderheid van stemmen gekozen werd, in die oude liberale stad van IJperen had over eenige dagen eene kiezing plaats. Een katholieke kandidaat zette zich op den rang en de liberalen hebben hem zelfs niet durven bestrijden!

Wilt gij nu eens weten waarom de liberale associatie van IJperen geenen kandidaat op den rang gezet heeft? Zij gaat het u zeggen: « Na de moordtooneelen die den grond van » Frankrijk met bloed bedekt hebben en na » de baldadigheden die te Parijs hebben plaats » gehad, is het openbaar gevoelen zoo zeer » verslapt dat het publiek onverschillig blijft » aan alles wat rond ons omgaat. »

De liberale associatie van IJperen wil zeker zeggen dat de laatste gebeurtenissen van Parijs de oogen der kiezers geopend hebben. Te Parijs, naast het bloedig vaandel der *Commune* zag men het liberaal vaandel der vrijmetselarij, en zoo als Mgr. Dupanloup het zegde: « er is geen groote afstand tusschen diegene die de priesters lasteren en degene die de priesters vermoorden. » De belgische burgers hebben in het licht van den brand van Parijs kunnen leeren waar naar toe de liberale leerlingen hen leiden. Wie slechts een graantje gezond verstand heeft, begrijpt dat de belgische en de parijische vrijmetselaars tot hetzelfde doel strekken: de omverping van alle godsdienst.

Maar in België, te midden van onze godsdienstige bevolkingen, durven de vijanden der goede orde hun vaandel zoo stoutmoedig niet ontvouwen als te Parijs. Toonden zij zich hier zoo als zij zijn, dan zouden alle brave burgers hun den rug draaien en hen onder de algemeene verachting verpletteren. Daarom spelen zij den schijnheiligen, zij zoeken den eenvoudigen kiezer in slaap te wiegen en te foppen.

Ziet hen! Vooral wanneer het op de kiezingen aankomt, spreken zij met volle monden en klinkende zinsneden over hetgeen zij noe-

men: den godsdienst hunner vaderen. Voor Kerk en priesters hebben zij een hart, vlammevande van liefde, en ware het ooit noodig, de Kerk en de priesters zouden in hen warme verdedigers vinden. De godsdienst is hun een dierbaar pand, en ziet, zelfs des zondags, gaan zij mis hooren!

Allons, wij willen volgaarn bekennen dat gij allen, heeren liberalen, katholieken zijt van de rechte soort, maar wilt nogtans de goedheid hebben eens te zeggen, hoe zulks kan te zamen staan met uw schreeuwen en blaffen op de kerk en derzelve dienaren? Geen enkele dag gaat er voorbij, of in uwe gazetten vinden wij bittere spotters tegen al wat heilig en eerbiedwaardig is. Alle dagen ook wordt de priester over den hekel gehaald, en de schaaftelooste aantijgingen hem naar 't hoofd geworpen. Gij schildert hem af als eenen gevaarlijken kerel, als den ruststoorder der familiën, als den vijand der volksklassen, en soms ook als 't grauw van de samenleving. Gij weet nogtans dat dit alles valsch, letterlijk valsch is, en niettegenstaande huilen het uwe gazetten op duizende tonen. — Waar het enigzins mogelijk is, werkt gij bij middel van arglistigheid en huichelarij den zaligen invloed van den priester tegen. Gij wilt bijzonderlijk van hem niet hooren in kwestie van onderwijs en opvoeding.

Verders, wie heeft geget met onze groote processie, met deze biddende menigte, die in 't openbaar het recht dacht te hebben, door hare houding te protesteeren tegen de rooverij der Kerkelijke Staten? Het zijn uwe gazetten en uwe moederbladjes.

Wie heeft er op de dagen van 't jubelfeest van Pius IX in bijna geheel het land alles in 't werk gelegd om deze algemeene en weergalooze manifestatië belachelijk en kinderachtig te doen voorkomen, om ze ook te dwarsboomen door geweld, zooals het te Brussel gebeurd is? Nog eens, het zijn uwe gazetten.

En nogtans op die dagen dat gansch de katholieke wereld het statige en zielroerende *Te Deum* aanhief, kondet gij uwe stemmen bij de onze voegen, en bewijzen, voor wie het zien en hooren wilde, dat uw eerbied voor den godsdienst uwer voorvaderen geen ijdele klap, maar de uitdrukking is van een oprecht gevoelen en innige overtuiging... Het is ongelukkig, zoo uiet, en naarmate onze gebeden tot den Hemel en onze gelukwensen naar

Rome gingen, groeide uw haat voor Paus en Kerk aan!

Immers het liberalismus is de jongere broeder der vrijmetselarij. In de stembus, in de gemeente en provincieraden, in de Kamers is het liberalismus de gedoogzame slaaf der vrijmetselarij. Sukkelaars zijn zij, de liberalen, die zich inbeelden enkel van hunne denk wijze en geweten af te hangen. Zij zijn fier over hunnen politieken naam, omdat hij de beduiding is van het betooverende woord vrijheid, en nooit denken zij, dat, wie deel maakt van de zoogenoemde « liberale associatie, » en deze rechtstreeks afhankelijkende van de vrijmetselaars dus niet vrij, maar duchtig gebindoekt, geketend ligt.

Immers, de vrijmetselarij heeft in menige omstandigheden verklaard, dat zij 't hoofd der liberale partij is.

In eene redevoering, door B. Emile Grisar in delogie van Antwerpen uitgesproken, werd er reeds in 1845 gezegd:

« De vrijmetselarij is op goeden weg: » dagelijks worden wij talrijker, en welhaast » zullen wij geheel het land kunnen omvat » ten in eene broederlijke omhelzing.... Het » liberalismus zal ons volkomen toebehooren! » Wij zullen er het gedacht, de ziel, het leven » van zijn. »

In 1848 zegde .-. De Facqs: het is aan de vrijmetselarij te danken, dat de liberale partij bestaat, en nu reeds met voordeel kampt tegen deze katholieken, die wij kost dat kost onder onzen wil zullen doen buigen?

« Wij hebben ons doel bereikt, zei verder B. Verhaegen. *Indien de liberale partij in België zegepraalt, zij is het aan de vrijmetselarij verschuldigd!* »

Deze gezegden, aan de redevoeringen van de groote bazen der logiën van België ontleend, zijn genoegzaam om zonneklaar te bewijzen dat onze liberalen, hoe godsdienstig en deugdzaam zij ook willen schijnen, ofwel zich blindelings laten leiden, en dan over hunne gewaande onafhankelijkheid van opinie en doen wijze mogen den mond sluiten, ofwel schaafteloos huichelaars zijn, die wetens en willens liegen en bedriegen, om des te beter en te zekerder het maçonnieke spel te spelen.

Ten slotte, verzoeken wij de heeren liberaters voortaan een weinig meer rechtzinnigheid aan den dag te leggen! Wanneer zij tijdens kiezingen ronkende woorden over hunnen eerbied voor den godsdienst hunner vaderen breedvoerig zullen spreken, zullen

op als hij. Ieder bleef op zijne plaats zitten.

Dus eischte het gebruik. De scholte Sudhof bleef in de nabijheid van de tafel staan.

Na deze begroeting trad de gastbidder van den bruidwagen af naar de tafel toe. Een gewichtig deel van zijn ambt begon nu voor hem. Hij trad met een deftig gezicht vooruit, en sprak met het air en de stem van een Amsterdamschen aanspreker:

« Ik heb op deze hoeve binnengebracht de eerbare bruid met hare bruijters, en den bruidwagen met het uitzet. Aan de eerbare bruid heb ik toegevoegd een eerbare bruidegom. Den bruidwagen verzoek ik u nu te willen ontladen zoo als het behoort. Inzonderheid verzoek ik u heer bruidegom, dat gij nauwkeurig wilt laten nazien en bezichtigen alles wat van den wagen wordt afgeladen en in huis gebracht. Gij zult het laten natellen, of het is een behoorlijk getal. Gij zult het laten bezichtigen, of het er is in goede orde en behoorlijken toestand. Wanneer gij gebreken vindt, dan hebt gij het nu te zeggen en naderhand te zwijgen, opdat er geen twist ontsta tusschen vrienden en bloedverwanten. En dewijl nu de juffer bruid geen moeder en geen zuster meer in leven heeft, zoo heeft op haar verzoek zich bereid verklaard de eerbare juffer Therese Böhmker, een der hier tegenwoordige bruijters, om bij het nazien en bezichtigen tegenwoordig te zijn, en te antwoorden, zoo iemand een gebrek mocht aantreffen. Dewijl echter ook op deze hoeve geen huisvrouw is, die met de vriendinnen en geburinnen zou kunnen nazien, zoo richt ik het verzoek aan de vrouw vruchtgebruikster der hoeve, dat zij de goedheid hebbe om na te zien, of er op den bruidwagen alles is wat er wezen moet, volledig en volkomen, het hout vast, het koper blank, de naad van het lijnwaad glad en rein. »

De bleeke, misnoegde vruchtgebruikster stond op: zij wierp een blik van uitnodiging op hare geburinnen, om haar te volgen, en zag vervolgens

eenigzins boosaardig naar de bruid en derzelve vriendin, Therese Böhmker, met wie zij nu inzonderheid te doen zou hebben. Aldus ging zij naar den bruidwagen. Te gelijker tijd waren uit het huis vier meisjes gekomen van niet meer al te jongen leeftijd, en die er vrij bleek uitzagen. Het waren de maisters, die op de hoeve voor de bruidloft gewerkt hadden, en nu als deskundigen het keuren van het bedden- en linnengoed zouden bijwonen. Zij plaatsten zich bij de vruchtgebruikster, welke met haar geheele gevolg van keursters en deskundigen tegenover Therese Böhmker stond, die geheel alleen was. Een oogenblik begon bij de laatste het hart te kloppen, toen zij naar den wagen trad, en de honende blik van de vruchtgebruikster en de giftige oogen der buurvrouwen de haren ontmoeten; toen echter bleef zij vol kalmte staan, afwachtinge de dingen die komen zouden.

De gastbidder klom, met eenige knechts van de hoeve Sudhof, op den bruidwagen, om het uitzet toe te reiken aan de knechts van de hoeve Asseln, die beneden stonden.

De bruid was met de tweede bruijster in den kring van hare bloedverwanten getreden; de bruidegom was intusschen in huis gegaan, om zijne betrekking als eerste verzorger zijner gasten waar te nemen, daar aan deze, na de aankomst van den bruidwagen, een ontbijt moest worden aangeboden.

De gastbidder reikte van den wagen eerst den zak rogge, de ham en het spek af. Dit waren zinnebeelden, en volgens gebruik mocht daarop geen aanmerking gemaakt worden. Dit zelfde was het geval met het spinnewiel en den spinrokken; beide werden echter met een neus-oophalen en eenige spatachtige zijblikken op de bruid ontvangen, niet alsof er iets op aan te merken was geweest, maar alsof men wilde zeggen: Hoogduitsch en Fransch praten is geen spinnen; op de scholte-hoeve te Asseln moet de vrouw spinnen.

wij van onzen kant hun toeroepen: Weg met uw dubbel gezicht! Hetgeen gij noemt den godsdienst uwer vaderen is deze godsdienst niet die uwe wij beschutte, en de kroon was uwer jonge jaren: deze godsdienst hebt gij laffelijk verraden!

De godsdienst, waarvan gij spreekt, is deze, die de hel voor oorsprong en Voltaire voor patriark heeft. Zoo is het en anders niet!

De liberalen beweerden onophoudelijk hoog en laag dat zij niets gemeens hebben met de *Internationale*.

Maar hoe komt het dan dat deze verderfelijke maatschappij daar alleen bloeit, waar het liberalismus de overhand heeft?

Dat men ons dat verklare, indien men kan. Immers is het niet te Brussel dat de *oudste en meest invloedhebbende bond van den Internationaale* bestaat? En is het ook Brussel niet die 15 *hevigste liberale representanten* naar de Kamers zendt?

En de provincie HENEGOUWEN dan, die 13 *liberale representanten* op 19 levert, is het daar niet dat de *Internationale* meest verspreid is? Telt op en gij zult daar ten minste 89 *afdeelingen van de Internationaale* vinden!

De provincie LUK, die op 14 representanten 11 *liberalen* noemt, telt zij niet ten minste 33 *afdeelingen van de Internationaale*?

Vergelijk daarbij de twee katholieke Vlaanderen, de provincie Antwerpen en Limburg, waar de liberalen algemeen aan de deur worden gezet en gij zult ondervinden dat de *Internationaale* er schier niet te vinden is. Het volk is er immers katholiek.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

Bij al de wanordelikheden en demonstratiën tegen de Kerk en de geestelijkheid onderscheiden zich de joden door hun aantal en hunne gewelddadigheid. Zij stellen zich evenzeer ter beschikking van het gouvernement als tot die van de geavanceerde partij, die, mits geldelijke uitdeelingen, hen voor alles gebruiken. Deze dagen hebben verscheidene joden beproefd wanordelikheden te verwekken in het Romeinse collegie... Na op de muren en de poort driekleurige wimpels vastgehecht te hebben, wachtten zij, bij het paleis Simoetti bijeen staande, tot eenig pater Jesuïet of eenig voorbijganger die wimpels afscheurde. Toen een blikslagersknecht in den strik viel, gingen zij hem met stokken te lijf. Toen de politie-agenten, die op eenigen afstand

De bruid had deze blikken wel gezien, en hield verlegen hare zakdoek voor het gezicht; maar ook de oude scholte Sudhof had ze gezien, en even als de bruid vol angst de keuring gade. Zijn breed en krachtig voorhoofd nam een sombere uitdrukking aan; maar hij zeide niets, daar men immers nog geen aanmerking gemaakt had.

Het houten keukengereedschap werd van den wagen naar beneden gureikt. Ook hier werd geen aanmerking gemaakt. Nu kwam het koperwerk aan de beurt. « Er zijn maar twee braadpannen, » fluisterde eene buurvrouw de vruchtgebruikster toe. Deze haalde echter den neus op, en antwoordde: « Och, twee behoeven er ook maar te wezen. » — « Maar dat is toch wat min, compersche! Ieder brengt er tegenwoordig drie mede. » — « Maar daarvoor, compersche, is er ook nog een koperen ketel bij, en nog een paar andere stukken, die men niet had behoeven mede te brengen. »

De scholte Sudhof had dat neus-oophalen gezien en dat fluisteren gehoord, en zijn gezicht betrok. « Wat hebt gij daar, comperschen? » riep hij met eene zoo doordringende stem, dat het stevig gebouwde spel op eene kernis door den dreun er van zou zijn ingezakt. — « Wij spreken onder ons tweeën, » antwoordde de vruchtgebruikster, hem kortaf schimpende. — « Maar hier moet luid gesproken worden! » — « Dat hebt gij niet te eischen; daarvoor hebben wij hier eenen gastbidder. » — « Voor den duivel, gastbidder, doe je plicht dan! Vraag die vrouwlui wat ze daar te konkeln hebben! » — « Vrouwen, » zeide de gastbidder, « als gij hier en daar een gebrek aantreft, dan moet gij er overluid mede voor den dag komen. Wat hier niet overluid gesproken is, daarover moet naderhand gezeggen worden. Hebt gij iets aan te merken op het koperwerk? » — « Er hadden wel drie braadpannen kunnen zijn, » merkte de buurvrouw aan. — « Er zijn er vier! » riep de oude scholte toornig. — « Twee er van zijn van kleiner soort; dat is geen ges

EENE

WESTFAALSCHER BRUIJEN

(Vervolg.)

Al de jonge knapen, die op den bruidegom volgden, droegen geweren; ook de jongmans op de hoeve hadden zich van geweren voorzien. Zij gingen de anderen te gemoet, en beide troffen bij het hek elkander aan. Daar moest de bruidwagen stilstaan, om volgens gebruik hier begroet te worden.

« Hallo! leve de bruid! » riepen de knapen op de hoeve, en twintig à dertig geweerschoten werden gelost; « hallo, hallo! » riepen de anderen aan gene zijde van het hek, en een gelijk aantal geweerschoten knalden door de lucht. Dit zelfde werd van weerskanten herhaald. Een onregelmatig balhoof vergezeld daarop den wagen tot deze voor de deur van het woonhuis was aangekomen.

De bruidegom hief de bruid van den bruidwagen. Hij moest haar aan de bloedverwanten om de ronde tafel voorstellen. Dit geschiedde zeer eenvoudig. Niemand was opgestaan, maar alle bleven stijf, ernstig en stilzwijgend zitten. De bruid trad naar haar toe, reikte ieder de hand en zeide: « Goeden dag! » Ieder nam hare hand en antwoordde « Goeden dag! » Dit was de voorstelling en begroeting der bruid in hare nieuwe woning. De bruidegom moest stil toekijken.

Rondom den bruidwagen had zich intusschen het escorte geformeerd. Allen stonden stilzwijgend in het rond, eene ledige ruimte van nagenoeg tien schreden tusschen zich en den wagen latende. Slechts de vader der bruid was naar de ronde tafel getreden. « Goeden dag! » zeide hij kortaf, terwijl hij even zijn hoofd opligte. « Goeden dag! » werd hem geantwoord, en de mannen lichtten hunnen hoed net zoo veel en zoo weinig